

ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਦੀ ਉੱਤਮ ਕਲਾ

(28: 1-15)

ਕੜਕਦੀ ਪੁੱਧ ਵਿਚ ਅਬਰਾਹਮ ਆਪਣੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਮੂਹਰੇ ਅਰਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਜ਼ਰ ਉਠਾ ਕੇ ਉਹਨੇ ਤਿੰਨ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਉਹ ਸ਼ੁਕਿਆ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ ਕਰਨ ਲੱਗਾ:

ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਚੱਲਿਆ ਨਾ ਜਾਣਾ। ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਪਾਣੀ ਲਿਆਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਚਰਨ ਯੋ ਕੇ ਰੁਖ ਹੇਠ ਅਰਾਮ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਰੋਟੀ ਵੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਸੋ ਆਪਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿੱਪਤ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਜਾਇਓ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ ... (ਉਤਪਤ 18: 3-5)।

ਇਕ ਨੌਕਰ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਣ ਤਕ, ਅਬਰਾਹਮ ਨੇ ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪ ਭੱਜ ਕੇ ਇੱਜੜ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਵਧੀਆ ਜਿਹਾ ਵੱਛਾ ਲਿਆ ਕੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤਕ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੀ ਆਓ ਭਗਤ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਖਾਣੇ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੇਤ ਭਰੇ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ ਅਬਰਾਹਮ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਉਹਦੇ ਅਤੇ ਸਾਰਾਹ ਦੇ ਘਰ ਇਕ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮਰ ਕਦੇ ਦੇ ਲੰਘ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਖਾਣਾ ਖਵਾਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਅਬਰਾਹਮ ਚੰਗੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਵਾਂਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਤਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆ। ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ-ਕਰਦੇ ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਭੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਫਰਿਸਤੇ ਸਨ (ਉਤਪਤ 18: 16-33)!

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਖਾਸ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ: ‘ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕਰਨੀ ਨਾ ਭੁਲਿਓ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਕਰਕੇ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨ ਪਛਾਣੇ ਘਰ ਉਤਾਰਿਆ ਹੈ’ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13: 2)।

ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕਰਨਾ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਇਕ ਅਹਿਮ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਵਿਹਾਰਕ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਇਕ ਮਹਾਨ ਅਧਿਆਇ ਭਾਵ ਰੋਮੀਆਂ 12 ਵਿਚ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਹੈ: ‘ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੀ ਬਣੋ। ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਪੁੱਜ ਕੇ ਕਰੋ’ (ਰੋਮੀਆਂ 12: 13)। ਐਲਡਰ ਦੀ ਇਕ ਖੂਬੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ (1 ਤਿੰਨੋਥਿਊਸ 3: 2; ਤੀਤਸ 1: 8)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਮੱਥੇ ਵੱਟ ਪਾਏ ਬਿਨਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕਰੋ’ (1 ਪਤਰਸ 4: 9)।

ਭਲਾ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਤਾ ਹੈ? ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ‘ਮੇਜ਼ਬਾਨ’ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਮੁਤਾਬਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਜਾਂ ਮਹਿਮਾਨ ਨਵਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਵੀ।

ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸ਼ਬਦ ‘ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ’ ‘ਅਜਨਬੀ’ (*xenos*) ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ‘ਪਿਆਰ’ (*philos*) ਦਾ ਮੇਲ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਲ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ’।¹ ਅਬਰਾਹਾਮ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਉ-ਭਗਤ ਦੀ ਬੇਹਤਰੀਨ ਮਿਸਾਲ 'ਤੇ ਫੇਰ ਗੌਰ ਕਰੋ: ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਉਹ ਉਹਦੇ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਹੀ ਸਨ।

ਬਾਈਬਲ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੁਝ ਮੌਜੂਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ; ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਦੀ ਆਉ-ਭਗਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਆਉ-ਭਗਤ ਕਰਨਗੇ; ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਦਾਅਵਤਾਂ ਦੇਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਤਰਸ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰਹਿਮ ਨੂੰ ਮੌਜੂਨ ਦਾ ਵਸੀਲਾ ਜਾਂ ਮੌਕਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 5:46, 47)।

ਪੂਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ, ਅਜਨਬੀ ਲਈ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਖਾਸ ਇੰਤਜਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਤੂੰ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਜੀਉ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਵਿਚ ਪਰਦੇਸੀ ਸਾਓ (ਕੁਰ 23:9)।

ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਖਾਂ ਦੇ ਬਾਗਾਂ ਦਾ ਸਿਲਾ ਨਾ ਚੁਗੀਂ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਖਾਂ ਦੇ ਬਾਗਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਾਣੇ ਨਾ ਸਾਂਭੀਂ, ਤੂੰ ਕੰਗਾਲ ਅਤੇ ਓਪਰੇ ਦੇ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵੀਂ ... (ਲੇਵੀਆਂ 19:10)।

ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਓਪਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹਾ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਜੰਮਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਓਪਰੇ ਸਾਓ ... (ਲੇਵੀਆਂ 19:34)।²

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਵੀ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਜਾਂ ਅਜਨਬੀਆਂ 'ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ: ਕਿਆਮਤ ਵੇਲੇ, ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹੇਗਾ, ‘ਮੈਂ ਪਰਦੇਸੀ ਸਾਂ ਅਰ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਉਤਾਰਿਆ’ (ਮੱਤੀ 25:35ਈ), ਜਦ ਕਿ ਖੱਬੇ ਪਸੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਹੇਗਾ, ‘ਮੈਂ ਪਰਦੇਸੀ ਸਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨਾ ਉਤਾਰਿਆ’ (ਆਇਤ 43ਓ)। ਫਿਰ ਖਾਸ ਸੇਵਾਦਾਰਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖੂਬੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ‘ਓਪਰਿਆਂ ਦੀ ਆਗਤ-ਭਾਗਤ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ...’ (1 ਤਿਮੋਬਿਉਸ 5:10)।³

ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਤੋਂ ਭਾਵ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਪਰਦੇਸੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਓਹੀ ਸਲੂਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਨ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਦੇਸੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ

ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਕਨਾਨ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ‘‘ਮੈਂ ਪਰਦੇਸੀ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਹੁਣਾ ਹਾਂ’’ (ਉਤਪਤ 23:4ਓ)।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਪਰਦੇਸੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕਵੀ ਵਾਂਗ ਹੋ ਜਿਹਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ,

ਅਜਿਹੀ ਢੁਨੀਆ ਵਿਚ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਬਣਾਈ ਨਹੀਂ
ਮੈਂ, ਪਰਦੇਸੀ ਅਤੇ ਭੈਭੀਤ ਹਾਂ।⁴

ਤੁਸੀਂ ਥੌਮਸ ਵੋਲਫੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ: ‘‘ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਪਰਦੇਸੀ ਅਤੇ ਇਕੱਲ੍ਹਾ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ?’’⁵ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ‘‘ਪਰਦੇਸੀ ਅਤੇ ਇਕੱਲਾ’’ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਠੁਕਰਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਦੀ ਬੇਹਤਰੀਨ ਮਿਸਾਲ ਜੇ ਅਬਰਾਹਮ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਅਜਨਬੀਆਂ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਬੇਹਤਰੀਨ ਮਿਸਾਲ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 28 ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਅਧਿਐਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਮਾਲਟਾ ਦੇ ਲੋਕ ਕਿਵੇਂ ਪੌਲਸ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਆਲੂ ਸਨ, ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪਾਈ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 28: 1-15 ਰੋਮ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪੌਲਸ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਾ ਇਕ ਮਣਕਾ ਹੈ।

ਪੌਲਸ, ਉਹਦੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਜਹਾਜ਼ ਵਿਚ ਸਫਰ ਕਰ ਰਹੇ ਉਹਦੇ ਹਮਸਫਰ ਭੂ-ਮੱਧ ਸਾਗਰ ਦੇ ਇਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਟਾਪੂ ਮਾਲਟਾ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ। ਅਗਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚ ਸਰਸਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ 'ਤੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 28: 11), ਅਸੀਂ ‘‘ਪਿਆਰੇ ਪਰਦੇਸੀਆਂ’’ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵੇਖਾਂਗੇ।⁶

ਟਾਪੂ ਵਾਸੀ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਇਆਲੂ ਸਨ (28: 1-7)

ਮਾਲਟਾ ਦੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਛੁੱਥਦੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਛੁੱਥਣ ਦੀ ਖਬਰ ਫੈਲ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕ ਸਮੁੰਦਰ ਕੰਢੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਟਾਪੂ ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਛੁੱਥੇ ਜਹਾਜ਼ 'ਚੋਂ ਬਚੇ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੁੱਟ ਲੈਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਸੀ। ਪਰ ਲੂੰਕਾ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ‘‘ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਓਪਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਭਾਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੀਂਹ ਦੀ ਝੜੀ ਅਤੇ ਪਾਲੇ ਦੇ ਕਾਰਣ ਅੱਗ ਬਾਲ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਕੋਲ ਬੁਲਾ ਲਿਆ’’ (ਆਇਤ 2)। ਉਸ ਟਾਪੂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਲੋਕ ਓਪਰੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਓਪਰੇ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚ ਸਨ। ਮਾਲਟਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਓ-ਭਗਤ ਕੀਤੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਓ-ਭਗਤ ਦੀ ਇਕ ਵਜ਼ਾ ਆਇਤ 7 ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲੂੰਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘... ਪੁਥਲਿਉਸ ਨਾਮੇ ਉਸ ਟਾਪੂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ... ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਤਿੰਨਾ ਦਿਨਾਂ ਤਾਈਂ ਸਾਡਾ ਆਦਰ ਭਾਉ ਕੀਤਾ।’’ ਮਾਲਟਾ ਦਾ ਰਾਜਪਾਲ,⁷ ਪੁਥਲਿਉਸ ਆਪ ਆਏ ਗਏ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਕ ਚੰਗੀ ਮਿਸਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਜਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਤੇ ਆਓ-ਭਗਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਮਿਲਣ ਤਾਂ ਬੇਸ਼ਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਮੌਚੀ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਇਹ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਦਾ

ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਵਜਾ ਹੈ ਕਿ 1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 3:2 ਅਤੇ ਤੀਤੁਸ 1:8 ਮੁਤਾਬਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਐਲਡਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਮਹਿਮਾਨ ਨਵਾਜ਼ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਮੰਡਲੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਪੌਲਸ ਅਜਨਬੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਆਲੂ ਸੀ (28: 8-10)

ਨਿਰੇ ਟਾਪੂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹੀ ਅਜਨਬੀਆਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਈ ਸੀ। ਪੁਬਲਿਉਸ ਕੋਲ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹਦਾ ਪਿਤਾ ਮਾਲਟਾ ਬੁਖਾਰ ਨਾਲ ਪੀੜੜ ਹੈ⁹ ਓਸੇ ਵੇਲੇ, ‘‘ਪੌਲਸ ਨੇ ਉਸ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ’’ (ਆਇਤ 8ਅ)। ਉਹਦੀ ਚੰਗਾਈ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਫੈਲਣ ਨਾਲ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਸਭ ਬੀਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੌਲਸ⁹ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਚੰਗੇ ਹੋ ਗਏ (ਆਇਤ 9)।

ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਜਾਂ ਮਹਿਮਾਨ ਨਵਾਜ਼ੀ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਪਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਮਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਮੋੜਨ ਦਾ ਵਸੀਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੌਕਾ। ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸਿਓਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਦਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਗੋਂ ਇਹ ਅਚਾਨਕ (ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ) ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਲੁਕਾ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ‘‘ਸਾਡਾ ਵੱਡਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ’’ (ਆਇਤ 10)। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਅਤੇ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਰਨ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਸੀ ਜਹਾਜ਼ ਉੱਤੇ ਲੱਦ ਦਿੱਤੀਆਂ’’ (ਆਇਤ 10ਅ)। ਪੌਲਸ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਲੋਕ ਜਦ ਸਮੰਦਰ ਕੰਢੇ ਪੁੰਚੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੱਪੜਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ; ਮਾਲਟਾ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹ ਸਭ ਸਮਾਨ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਰੋਮ ਦਾ ਸਫਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਵਿਸਵਾਸੀ ਲੋਕ ਇਕ ਪਰਦੇਸੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਆਲੂ ਸਨ (28: 11-15)

‘‘ਪਰਦੇਸੀ’’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਬੜੇ ਹੀ ਸਿੱਧੇ ਅਰਥ ਯਾਨੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਸਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਰਿਸਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਬਾਈਬਲ ਖੁਦਾ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਪੋਥੀ 25:35 ਵਿਚ ਮੂਸਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ‘‘ਅਤੇ ਜੇ ਕਦੀ ਤੇਰਾ ਭਰਾ ਕੰਗਾਲ ਬਣ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ... ਓਪਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਹੁਣੇ ਵਾਂਗ੍ਰੰਦੀ ਉਹ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਵੱਸੋ।’’ ਫੇਰ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਭਾਈਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਲਿਖੀ ਖਾਸਕਰ ‘‘ਪਰਦੇਸੀਆਂ’’ ਦੀ (3 ਯੂਹੰਨਾ 5ਅ)।

ਰੋਮ ਜਾਂਦਿਆਂ ਪੌਲਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਈਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਕੇ ਦਿਲੇਰ ਕੀਤਾ। ਆਇਤ 15 ਵਿਚ ਲੁਕਾ ਨੇ

ਲਿਖਿਆ ਹੈ, “[ਰੋਮ ਤੋਂ] ਭਾਈ ਲੋਕ ਸਾਡੀ ਖਬਰ ਸੁਣ ਕੇ ਅੱਪੀਫੋਰਮ ਅਤੇ ਤ੍ਰੈ ਸਗਵਾਂ ਤੀਕ ਸਾਂਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ। ਤਾਂ ਪੌਲਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸੁਕਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀ ਪਾਈ।”

‘ਪਰਦੇਸੀ’ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਅਵਧਾਰਨਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜਿੰਨਾ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿਚ, ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਥਾਂ ’ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੰਡਲੀਆਂ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਸਾਂਨੂੰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।¹⁰

ਸਾਰ

ਆਓ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅੰਤਿਮ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ:

(1) ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਭਾਵ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਵਾਂਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸੱਦਲਾ ਅਤੇ ਖਾਣਾ ਖੁਆਉਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈ ਵੀ, ਪਰ ਇਹਦੀ ਹੌਦ ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ‘ਪਰਦੇਸੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ’ ਹੋਣ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਗੰਭੀਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਸਨ। ਯਾਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਸੇਕਣ ਲਈ ਅੱਗ, ਰਹਿਣ ਲਈ ਥਾਂ, ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 28 ਵਾਲੇ ‘ਪਰਦੇਸੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਆਲੂ ਸਨ।

(2) ਅਸਲੀ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਦਦ ਵਿਚ ਆਪਣਾਪਨ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਕਿ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਣ ਲਈ ਛਜੂਲ ਖਰਚੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾਂ ਜੂਰੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤਾ ਧੱਕਾ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਇਕ ਔਰਤ ਕੀਰਨੇ ਪਾਉਣ ਲੱਗੀ, ‘ਮੈਂ ਤਾਂ ਗਾਲਤ ਹੀ ਸੋਚਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਐਨੇ ਥੱਕ ਜਾਓ ਕਿ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੰਜੇ ’ਤੇ ਪਏ ਹੋਵੋ।’¹¹ ਜਹਾਜ਼ ਵਿਚ ਬਚੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਲਈ ਅੱਗ ਬਾਲਣਾ, ਪੌਲਸ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਪੀਫੋਰਮ ਦੇ ਰਾਹ ਤਕ ਜਾਣ, ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਹੈ ਜਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਓ-ਭਗਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬੇਸ਼ਕੀਮਤੀ ਸਨ।¹²

(3) ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵੰਡਣਾ ਉਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ। ਕਿਸੇ ਨੇ ‘ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ’ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ‘ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਅਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਨਾਂ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਤਕ ਪੁੰਜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਬਣਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।’¹³ ਜਿਸ ਔਰਤ ਨੇ ਇਹ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤਕ ਉਹ ਥੱਕ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਉਹਨੇ ਇਹ ਸਬਕ ਸਿੱਖਿਆ, ‘‘[ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਦਾ] ਮੁੱਖ ਮਕਸਦ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖੁਆਉਣਾ ਹੀ

ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਣਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵੀ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਖਾਣੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਹੁਣਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ!''¹⁴

ਮੈਂ ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ‘‘ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਦੀ ਉੱਤਮ ਕਲਾ’’ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਲਈ ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ‘‘ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਦੀ ਅਲੋਪ ਹੋ ਚੁਕੀ ਕਲਾ’’ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਖੁਦਾ ਸਾਡੀ ਸਭ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ‘‘ਪਰਦੋਸੀਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ’’ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਏਂਦੇ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ “ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰ” ਦਾ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸਥਦ “hospitable” “ਪ੍ਰਾਹੁਣਾ/ਮਹਿਮਾਨ” ਲਈ ਲਾਤੀਨੀ ਸਥਦ (hospes) ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸਥਦ ਦਾ ਅਰਥ ਯੂਨਾਨੀ ਸਥਦ ਨਾਲੋਂ ਵਿਆਪਕ ਹੈ।² ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 26: 12; ਅੱਯੂਬ 31: 32; ਜ਼ਬਰ 146: 9; ਜਿਰਮਿਯਾਹ 22: 3; ਜਕਰਯਾਹ 7: 10 ਵੀ ਵੇਖੋ। ਪ੍ਰਾਹੁਣਾ ਨੇਮ ਵੀ ਪਰਦੋਸੀਆਂ ਦਾ ਛਾਇਦਾ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਖ਼ਰਦਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਜ਼ਬਰ 109: 11; ਕਹਾਇਤਾਂ 11: 15; ਆਦਿ)। ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਭਾਵ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਧਤ ਨਹੀਂ ਚੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।³ ਇਹ ਉਹ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਕਲੀਸੀਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਸੀ। NASB ਵਿਚ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ “hospitality” ਸਥਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ‘‘ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ’’ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਇਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।⁴ ਬਾਰਟਲੈਂਟ’ਜ਼ ਫੈਮੀਲੀਅਰ ਕੁਟੇਸ਼ਾਂ; ਐਕਸਪੈਂਡਡ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਔਡੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਏ. ਈ. ਹਾਊਸਮੈਨ, ਲਾਸਟ ਪੋਇਮਜ਼ 1922, 9, st. 12. ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਗਮਾਤਾ: ਲੂਏਨ ਚਾਊ, ਲੂਡਮਿਲ ਪੈਂਡੇਫਲ। ਲਿਟਲ, ਬਰਾਊਨ, ਐਂਡ ਕੰ., ਐਂਡ ਵਾਰਨਰ ਬੁਕ, 1995.⁵ ਕੌਮਸ ਵੈਲਫ, ਲੁਕ ਹੋਮਵਰਡ, ਏਂਜਲ, 1929, ਬਾਰਟਲੈਂਟ’ਜ਼ ਫੈਮੀਲੀਅਰ ਕੁਟੇਸ਼ਾਂ; ਐਕਸਪੈਂਡਡ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਔਡੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ।⁶ ਟਰੁੱਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਿਤਾਬ ‘‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 5’’ ਵਿਚ ਮੈਂ ‘‘ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਥੋ ਪਾਓ ਜਿੱਥੋ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ’’ ਪਾਠ ਵਿਚ ਮੈਂ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ‘ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ‘ਤੇ ਸੰਬੰਧੇ ਚ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਜੇ ਇਸ ਪਾਠ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਰਮਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਚਨ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।⁷ ਟਰੁੱਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਿਤਾਬ ‘‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 5’’ ਦੇ ਪਾਠ ‘‘ਤੁਫਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚ ਨਿੱਕਲਣਾ’’ ਵਿਚ ਆਇਤ 7 ‘ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ।⁸ ਟਰੁੱਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਿਤਾਬ ‘‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 5’’ ਦੇ ਪਾਠ ‘‘ਤੁਫਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚ ਨਿੱਕਲਣਾ’’ ਵਿਚ ਆਇਤ 8 ‘ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ।⁹ ਉਹ ਸਾਇਦ ਵੈਦ ਲੂਗ ਕੋਲ ਵੀ ਆਏ (ਟਰੁੱਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਿਤਾਬ ‘‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 5’’) ਦੇ ਪਾਠ ‘‘ਤੁਫਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚ ਨਿੱਕਲਣਾ’’ ਵਿਚ ਆਇਤ 9 ‘ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ।¹⁰ ਪਾਠ ਨੂੰ ਵਿਹਾਰਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

¹¹ ਬੀਵੀਅਰਲੀ ਲਾਹੇ, ਦ ਸਾਰਿਹਿਟ ਕੰਟੋਲੇਡ ਡੂਮੈਨ (ਪੂਜੀਨ, ਓਰੀਗਨ: ਹਾਰਵੈਸਟ ਹਾਊਸ ਪਚਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1976), 93. ¹² ਇੱਥੋਂ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਅਰਥ ਹੋਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਅਜਨਥੀ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ, ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਵੇਟਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿਚ ਉਸ ਅਜਨਥੀ ਨੂੰ ਲਿਜਾ ਕੇ, ਥੀਮਾਰ ਗੁਆਂਢੀ ਕੋਲ ਥੈਨ ਕੇ ਜਿਹਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਰੁਕਣਾ ਜੇਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।¹³ ਹੈਨਰੀ ਐਚ. ਐਮ. ਨਉਵੇਂ, ਗੀਚਿੰਗ ਆਊਟ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਡਬਲਡੇ ਐਂਡ ਕੰ., 1975), ਪੰਨਾ ਰਹਿਤ; ਦ ਅਨਸਰ (ਡੈਲਸ: ਵਰਡ ਬਾਈਬਲਸ, 1993), 17 ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ।¹⁴ ਲਾਹੇ, 62.